

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 12. 2022, č.j. OAM-735/ZA-ZA11-P09-R2-2021

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky ze dne 30. 12. 2022, č. j. OAM-735/ZA-ZA11-P09-R2-2021 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), jímž bylo o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podané dne 28. 8. 2021 rozhodnuto tak, že řízení bylo dle ust. § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno.

II. Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje: X. X.

2. Žalobce uvedl, že poté, co bylo o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaným rozhodnuto poprvé (žádost byla shledána zjevně nedůvodnou dle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu), podal žalobu k Městskému soudu v Praze, žalobě nebyl přiznán odkladný účinek, žaloba byla dále projednávána v žalobcově nepřítomnosti, neboť žalobce obdržel dne 24. 1. 2022 výjezdní příkaz s platností do 22. 2. 2022, proto vycestoval na Ukrajinu. V říjnu 2022 se žalobce do schengenského prostoru vrátil, a to kvůli válce, která na území Ukrajiny vypukla dne 24. 2. 2022. Žalobce však z důvodu platného rozhodnutí o správním vyhoštění, které mu bylo uděleno v České republice, fyzicky pobýval v Německu, přičemž v té době byl Městským soudem v Praze vydán rozsudek ze dne 19. 10. 2022, č. j. 19 Az 37/2021 – 30, kterým bylo předchozí rozhodnutí žalovaného zrušeno, a žalobci tak bylo obnoveno postavení žadatele o mezinárodní ochranu. Protože žalobce do té doby nemohl legálně pobývat v ČR, nemohl si přebírat poštu a seznámit se tak s obsahem rozsudku, který byl odeslán na předchozí místo bydliště žalobce, které je ubytovnou. Žalobce se o zrušujícím rozsudku městského soudu a jeho důsledcích dozvěděl až od své přítelkyně, poté přijel dne 1. 1. 2023 z Německa do ČR, dne 2. 1. 2023 se dostavil k žalovanému, kde mu bylo sděleno, že se má dostavit dne 4. 1. 2023, tohoto dne byla žalobci na pracovišti žalovaného předána výzva k převzetí rozhodnutí na den 24. 1. 2023 a byl mu vrácen průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce na místě pracovníci žalovaného sdělil tyto skutečnosti a uvedl novou adresu, na níž nyní se svou dlouholetou přítelkyní pobývá. Dne 24. 1. 2023 obdržel žalobce napadené rozhodnutí, z něhož se poprvé dozvěděl, že mu byla dříve doručována výzva k dostavení se k doplňujícímu pohovoru, na který nedorazil.
3. Žalobce se zastavením řízení nesouhlasil, neboť se z objektivních důvodů nemohl dozvědět o písemnosti s pozvánkou k pohovoru, nemohlo mu být doručeno fikcí, protože v té době nevěděl, že se stal znovu žadatelem o udělení mezinárodní ochrany, nemohl vědět o aktuálním stavu řízení. Žalobce se nakonec s rozhodnutím Městského soudu seznámil, poté udělal vše, co bylo v jeho silách – vrátil se ihned do ČR a dvakrát navštívil žalovaného. Ačkoliv žalovaný o přítomnosti žalobce a jeho nové adrese věděl, nechal i nadále v platnosti napadené rozhodnutí, které žalobci doručil až dne 24. 1. 2023, aniž by toto rozhodnutí zrušil a vedl řízení nadále, obzvláště, když se jedná o žalobcovu opakovanou žádost, a pokud by se žalobce v tomto řízení nebránil a podal žádost novou, jednalo by se již o další opakovanou žádost, s níž není spojena možnost legálně pobývat v ČR v průběhu řízení. Žalovaný měl učinit nápravu, a znovu žalobce vyzvat, aby se dostavil k pohovoru, pokud byl pro zjištění stavu věci potřebný.
4. Žalovaný pochybil i tím, že pozvánku k doplňujícímu pohovoru zaslal pouze jednou, při nedostavení se žalobce řízení ihned zastavil, nesnažil se zjistit přítomnost žalobce v ČR. Součástí spisu přitom byla informace, že na území ČR pobývá přítelkyně žalobce, žalovaný nevyvinul dostatečnou snahu žalobce kontaktovat, dle judikatury správních soudů je však nezbytné, aby správní orgán vyvinul snahu zjistit místo pobytu žadatele. Žalovaný žádnou snahu nevyvinul, vycházel pouze z doručení jedné pozvánky na pohovor, ačkoliv si měl být vědom, jaké důsledky mělo pro žalobce předchozí nepřiznání odkladného účinku.
5. Žalovaný žalobce vůbec neměl zvát na pohovor, nebyl k tomu žádný důvod, neboť z objektivních okolností a notorií byla patrná existence důvodů, pro které měla být automaticky udělena doplňková ochrana (tj. probíhající válka na Ukrajině). Ani v předchozím pohovoru žalobce neuvedl žádné okolnosti, kvůli kterým by bylo nutné

žalobce znovu zvát na pohovor, např. za účelem udělení vyšší formy mezinárodní ochrany. Správní spis obsahoval dostatek podkladů k tomu, aby žalovaný o žádosti rozhodl a nebylo objektivně nutné žalobce na doplňující pohovor zvát.

6. Poté, co se žalovaný o přítomnosti žalobce a jeho novém pobytu věděl, nepokusil se situaci nijak napravit, naopak nechal dokončit řízení, ačkoliv věděl, že je žalobce občan Ukrajiny, který se nemůže vrátit zpět do rodné země a nemá nikde jinde udělen jiný pobyt nebo vízum. I při rozhodování o zastavení řízení musí být respektována zásada nenavrácení, a tedy i kdyby výše uvedené námitky nebylo možné shledat důvodnými, je třeba napadené rozhodnutí zrušit, neboť v zemi původu žalobce vypukla válka a všechny soudy i správní orgány jsou k tomu povinny automaticky přihlídnout z důvodu dodržování mezinárodních závazků.
7. Žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný poukázal na to, že předešlé rozhodnutí ze dne 10. 11. 2021, č. j. OAM-735/ZA-ZA11-LE05-2021 bylo vydáno ještě před vypuknutím válečného konfliktu na Ukrajině. Dále uvedl, že v případě žalobce nastala zcela neobvyklá shoda okolností, kdy v mezidobí několika málo dnů od okamžiku nepřiznání odkladného účinku původní žalobě, resp. od vycestování žalobce z území ČR, došlo k tak radikální změně bezpečnostní situace v zemi původu žalobce (přeměna z bezpečné země původu na stát, v němž probíhá totální válečný konflikt), kterou nikdo nemohl předjímat. Od opuštění území ČR až do vydání napadeného rozhodnutí ze dne 30. 12. 2022 žalobce zcela zmizel ze zorného úhlu žalovaného. Vzhledem k tomu, že žalovanému nebyla v době doručování výzvy k dostavení se k pohovoru známa jiná adresa žalobce, než kterou uváděl ještě v době podání první žaloby ke zdejšímu soudu, byl žalovaný nucen uvedenou písemnost doručovat způsobem popsáním v odůvodnění napadeného rozhodnutí. I přes specifickou přírodu žalobce a výjimečnost okolností, které v průběhu posuzování případu nastaly, měl žalovaný za to, že řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobce bylo zastaveno zcela v souladu s ust. § 25 písm. d) zákona o azylu. Žalovaný proto navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 28. 8. 2021 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany. Do protokolu o poskytnutí údajů k této žádosti dne 1. 9. 2021 mimo jiné uvedl, že v ČR byl několikrát již v roce 2019 na základě biometrického pasu, kdy jezdil za svou přítelkyní a zároveň sem vozil lidi, také pobýval od května 2020 do července 2021 v Polsku na pracovní vízum, poté přijel do ČR, o mezinárodní ochranu v ČR již jednou žádal, a to v roce 2003. Tuto novou žádost podal z důvodu, že na Ukrajině je válka mezi Ukrajinou a Doněckou a Luhanskou oblastí, přičemž žalobci vyhrožovali a nutili ho, aby šel do této oblasti zabíjet, vzhledem k žalobcově konfliktu se soukromou osobou (který se stal v roce 2000) dostal žalobce vojenské předvolání, protože zmiňovaná osoba pracuje na vojenské správě a žalobci řekla, že ho pošle do války.
10. Do protokolu o pohovoru dne 1. 9. 2021 žalobce uvedl, že do ČR přicestoval za svou přítelkyní, která je ukrajinské státní příslušnosti a má zde trvalý pobyt, také mu v Polsku

Shodu s prvopisem potvrzuje: X. X.

skončila práce, podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany se snažil vyhnout tomu, aby nemusel na Ukrajině zabíjet lidi. Dále uvedl, že před měsícem obdržel správní vyhoštění na 3 roky, též v roce 2006 mu bylo uděleno vyhoštění. V ČR má pouze svou přítelkyni a bratrance, uvažuje o tom, že s přítelkyní založí rodinu. Dále popsal průběh událostí v roce 2020, kdy byl předvolán na vojenskou správu, kde seděl muž, s nímž měl v roce 2000 konflikt, v roce 2020 dostal oficiální povolávací rozkaz, myslel si ale, že ho nevezmou, protože měl v minulosti úraz X, avšak poté žalobce navštívil policista, měl u sebe předvolání z vojenské správy a řekl žalobci, že žalobci hrozí 5 let vězení za odmítnutí bojovat. Vysvětloval, proč byl povolán, když na území Ukrajiny bojuje pouze profesionální armáda, sdělil též, že byl jako vzorový příklad na 10 dnů uvězněn poté, co na vojenské správě sdělil, že nechce bojovat. Se svou situací se na státní orgány neobrátil, nemělo by to smysl, nesnažil se vyřešit své problémy přestěhováním do jiné části země, zařídil si polské vízum a odjel. V případě návratu se obává, že proběhne soud z důvodu, že se na obdržené předvolání nedostavil, a zřejmě by ho kontaktoval ten muž z vojenské správy, jelikož zná jméno žalobce. Jiné problémy žalobce neměl, nechce se vrátit na Ukrajinu, protože je tam chaos.

11. V žádosti žalobce ze dne 2. 9. 2021 o odchod do soukromí je jako adresa privátu uvedena X. Smlouva o nájmu bytu se týká nájmu bytu na zmiňované adrese, a to pro období od 31. 8. 2021 do 31. 8. 2022.
12. Evidenční karta žadatele obsahuje informace o pobytu a řízeních týkajících se žalobce v letech 2003 až 2016, ve spise se nachází též žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, kterou podal v roce 2003 a protokol o pohovoru k této žádosti.
13. Rozhodnutím ze dne 10. 11. 2021, č. j. OAM-735/ZA-ZA11-LE05-2021 byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 6. 12. 2021 žalobu k Městskému soudu v Praze a požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.
14. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4. 1. 2022, č. j. 19 Az 37/2021-20 žalobě nebyl přiznán odkladný účinek.
15. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2022, č. j. 19 Az 37/2021-30 bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2021, č. j. OAM-735/ZA-ZA11-LE05-2021 zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení, a to z důvodu probíhajícího válečného konfliktu na Ukrajině, soud žalovanému uložil, aby žádost žalobce posoudil meritorně.
16. Dle předvolání k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany ze dne 23. 11. 2022 se měl žalobce dostavit dne 19. 12. 2022 v 8:45 hodin na pracoviště žalovaného. Na obálce zásilky je jako adresát uveden žalobce, bylo mu doručováno na adresu X. Na obálce je zároveň křížkem vyznačeno, že byl *adresát vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení*, a také, že byla *zásilka připravena k vyzvednutí dne 29. 11. 2022*. Na zadní straně obálky je odtržena část s výzvou, a dále je uvedeno, že *zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 29. 11. 2022 a nebyla vyzvednuta. Zásilka byla vrácena odesílateli dne 12. 12. 2022*. Dle razítka na zadní straně obálky byla zásilka vrácena žalovanému dne 14. 12. 2022.
17. Dle úředního záznamu o nedostavení se k pohovoru ze dne 19. 12. 2022 se žalobce k doplňujícímu pohovoru nedostavil, přestože mu byla výzva k pohovoru v souladu s ust. § 24 zákona o azylu doručena.

Shodu s prvopisem potvrzuje: X. X.

18. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 30. 12. 2022 žalovaný citoval ust. § 25 písm. d) zákona o azylu, vyšel z toho, že žalobce byl vyzván, aby se dne 19. 12. 2022 dostavil k doplňujícímu pohovoru k podané žádosti, výzva k pohovoru ze dne 23. 11. 2022 byla žalobci zaslána na místo jeho hlášeného pobytu, tj. X, dne 14. 12. 2022 byl žalovanému nedoručený dopis vrácen s tím, že žalobce byl dne 29. 11. 2022 vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 29. 11. 2022, ale během úložní doby nebyla vyzvednuta. Žalovaný poukázal na to, že žalobce mu žádnou jinou adresu, na kterou by bylo možné mu doručovat písemnosti, nesdělil, dne 19. 12. 2022 se žalobce k doplňujícímu pohovoru k podané žádosti nedostavil. Vzhledem k této skutečnosti žalovaný řízení dle ust. § 25 písm. d) zákona o azylu zastavil.
19. Ve spise se nachází předvolání k převzetí rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 4. 1. 2023, jehož převzetí dne 4. 1. 2023 žalobce podepsal. Žalobci byl udělen souhlas s ubytováním na adrese Y, s dobou platnosti od 3. 1. 2023 do 31. 12. 2023. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 24. 1. 2023.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
21. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání, neboť postupoval podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.
22. Podle ust. § 23 odst. 4 zákona o azylu *žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen se dostavit k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem, a to na písemné předvolání doručené žadateli o udělení mezinárodní ochrany nejméně 2 pracovní dny před konáním pohovoru. Nedostaví-li se žadatel o udělení mezinárodní ochrany k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem, pořídí se o této skutečnosti záznam.*
23. Podle ust. § 24 odst. 1 zákona o azylu *písemnosti se doručují účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany do vlastních rukou pouze do místa jeho hlášeného pobytu nebo žadateli o udělení mezinárodní ochrany za podmínek uvedených v odstavci 2 na adresu pro doručování, nedoručuje-li ministerstvo na místě nebo prostřednictvím datové schránky.*
24. Podle ust. § 24 odst. 2 zákona o azylu *adresou pro doručování se pro účely tohoto zákona rozumí adresa uvedená v oznámení podle § 82 odst. 1, povolilo-li ministerstvo opuštění pobytového střediska podle § 82 odst. 3, nebo adresa azylového zařízení, na kterém se žadatel o udělení mezinárodní ochrany a ministerstvo dohodnou, pokud se má žadatel o udělení mezinárodní ochrany na této adrese zdržovat alespoň 15 dní. V písemném záznamu o dohodě se uvede jméno, příjmení a datum narození žadatele o udělení mezinárodní ochrany a datum, od kterého se mu má na adresu pro doručování doručovat, případně datum, do kterého se mu má na adresu pro doručování doručovat, a adresa azylového zařízení. O změně adresy pro doručování se musí žadatel o udělení mezinárodní ochrany a ministerstvo dohodnout; věta druhá platí obdobně.*
25. Podle ust. § 24 odst. 3 zákona o azylu, *pokud nebyl účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany v místě doručení zastížen, doručovatel písemnost uloží v místně příslušné provozovně*

Shodu s prvopisem potvrzuje: X. X.

držitele poštovní licence nebo v azylovém zařízení, kde je účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany hlášen k pobytu, a účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do 10 dnů ode dne, kdy byla písemnost uložena, poslední den této lhůty je dnem doručení.

26. Podle ust. § 24 odst. 4 zákona o azylu *písemnost určená účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany, jehož pobyt není znám, se uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde je účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany hlášen k pobytu, nebo, je-li hlášen k pobytu mimo azylové zařízení, v ministerstvem určeném azylovém zařízení, které je nejbližší místu jeho hlášeného pobytu. Oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí v azylovém zařízení na úřední desce. Poslední den této lhůty je dnem doručení.*
27. Podle ust. § 25 písm. d) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany se bez závažného důvodu nedostavil k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo k pohovoru nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.*
28. Podle ust. § 77 zákona o azylu *místem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany je azylové zařízení, co něhož je ministerstvem umístěn, nebo zařízení pro zajištění cizinců anebo přijímací středisko, ve kterém je zajištěn. (odst. 1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany žádá o změnu místa hlášeného pobytu písemnou žádostí podanou ministerstvu. (odst. 2 věta první)*
29. Žalobce v daném případě zpochybňoval, že mu byla výzva k dostavení se k pohovoru doručena fikcí, neboť v té době se již v České republice vůbec nezdržoval, o znovuoobnovení řízení nemohl vědět.
30. Úprava doručování účastníkům řízení ve věci mezinárodní ochrany je speciální úpravou ve vztahu ke správnímu řádu, dle této úpravy se žadateli o mezinárodní ochranu doručuje, pokud není doručeno na místě nebo žadatel nemá datovou schránku, do místa jeho hlášeného pobytu; tímto místem je ve smyslu ust. § 77 zákona o azylu buď azylové zařízení, popř. zařízení pro zajištění cizinců či přijímací středisko, kde je umístěn, nebo jiné místo, kde si žadatel zajistí ubytování a které oznámí ministerstvu. Tato pravidla platí i pro doručování předvolání k pohovoru dle § 24 odst. 3 zákona o azylu.
31. K doručování v azylových věcech se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 8. 2019 č.j. 2 Azs 68/2018-60, kde k ust. § 24 zákona o azylu uvedl: „*Standardním doručením v případech, kdy se nedoručuje ani „na místě“, ani žadatel nemá zřízenou datovou schránku, je doručení do místa jeho hlášeného pobytu. Podle § 77 odst. 1 zákona o azylu (m)ístem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany je azylové zařízení, do něhož je ministerstvem umístěn, nebo zařízení pro zajištění cizinců anebo přijímací středisko, ve kterém je zajištěn. Toto obecné pravidlo je v dalších odstavcích § 77 doplněno možností žadatele změnit místo svého hlášeného pobytu za splnění relativně jednoduchých podmínek tak, jak to vyhovuje jeho životním potřebám, je-li současně zajištěno, že v místě takto zvoleného hlášeného pobytu bude pro účely řízení ve věcech mezinárodní ochrany dobře dosažitelný (§ 77 odst. 4 a 7 zákona o azylu) a že jde o místo, kde bude žadatel pobývat z pohledu soukromého i veřejného práva legálně (§ 77 odst. 5 a 6 téhož zákona).*“ (podtržení doplněno)

32. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2003 č.j. 2 Azs 8/2003-52: „Pokud předvolání k pohovoru nebylo žadateli o azyl v souladu se zákonem doručeno, nelze řízení zastavit podle § 25 odst. 1 písm. d) zákona o azylu.“
33. Žalovaný uváděl, že žalobci bylo předvolání k pohovoru doručováno do místa jeho hlášeného pobytu, takové tvrzení však neodpovídá obsahu spisu. Zásilka obsahující předvolání k pohovoru bylo žalobci doručována a následně uložena dne 29. 11. 2022 (do 12. 12. 2022), a to na adresu X. Nicméně, dle výpisu z evidenční karty žadatele byl hlášený pobyt žalobce na adrese X platný pouze pro období od 2. 9. 2021 do 31. 8. 2022, v období listopadu a prosince 2022 se tedy již nejednalo o adresu hlášeného pobytu žalobce, v tomto období není v evidenční kartě žádná adresa hlášeného pobytu zaznamenána (další adresou hlášeného pobytu žalobce je až od 4. 1. 2023 adresa Y). Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný doručoval předvolání k pohovoru na adresu, která v té době nebyla adresou hlášeného pobytu žalobce.
34. V důsledku toho nemohlo dojít k doručení předvolání k pohovoru fikcí podle § 24 odst. 1 a 3 zákona o azylu, a to i když byla zásilka uložena a adresátu bylo zanecháno oznámení v místě doručení, neboť se nejednalo o místo hlášeného pobytu žalobce. O jiný způsob předvolání se pak žalovaný nepokusil. S ohledem na to je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť žalobce k pohovoru nebyl řádně předvolán, řízení nebylo možné zastavit podle § 25 písm. d) zákona o azylu. Přitom bylo povinností žalovaného před tím, než přistoupí k zastavení řízení podle ust. § 25 písm. d) zákona o azylu, ze své úřední povinnosti ověřit, zda skutečně nastala fikce doručení zásilky obsahující předmětné předvolání (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 14. 7. 2022, č. j. 57 Az 3/2022 – 22). Vzhledem k této zásadní vadě, pro kterou je třeba napadené rozhodnutí zrušit, se již soud nezabýval dalšími žalobními námitkami, neboť by to bylo nadbytečné.
35. S ohledem na výše uvedené představuje postup žalovaného procesní vadu, která měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Soud tak napadené rozhodnutí bez jednání zrušil a dle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
36. V dalším řízení bude na žalovaném, aby žalobci řádně doručil předvolání k pohovoru a po provedeném řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany znovu rozhodl. Přitom bude ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku, i v rozsudku zdejšího soudu ze dne 19. 10. 2022, č. j. 19 Az 37/2021–30.
37. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobci náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje: X. X.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 19. června 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v.r.
samosoudkyně